

R O Z M A I T O Ś C I.

W Sobotę

N^{ro.} 90.

4. Sierpnia 1821.

O Śmierci Buonapartego.

Wszystkie prawie gazety Londyńskie z d. 7. Lipca umieściły następujący, do Rządu nadeszły i od tegoż udzielony list, pisany z Wyspy S. Heleny pod d. 7. Maia: »Ponieważ ciągiem było Napoleona życzeniem, aby ciało jego otworzono, a władzom wyspy miejscowym, nierównie zależało na tem, aby się przekonać o prawdziwej istocie jego choroby, przeto chirurg jego przyboczny przedsięwziął dnia wczorajszego po południu takową operacyję w przytomności pięciu innych chirurgów, dwóch Angielskich Oficerów Sztabowych i P. P. Bertrand i Montholon. Chirurg Francuzki przeciął wątrobę na dwoje i wszyscy Chyrurowie zgodzili się na to, iż ta nie była zarażona. Dobrze więc sądzili P. P. Omeara i Stokoe; lecz gdy przystąpiono do żołądka, wszyscy lekarze zawołali: „Tu jest siedziba choroby! Był to rak żołądkowy, ta sama choroba, na którą już oyciec Buonapartego umarł. W iedney części żołądka był otwór, w który zmieścić się mógł palec. Wszyscy lekarze oświadczyli iednomyslnie, że ta choroba nie mogła bydz ani samym skutkiem klimatu ani troszek *) Podług życzenia Hrabiów

Bertrand i Montholon pozwolił Gubernator, Sir Hudson Lowe, aby ciało zmarłego publicznie wystawiono, co zaraz po sekcyi nastąpiło. Zwłoki ubrane były w mundur zielony z pasowemi wyłogami i ozdobione wszystkimi orderami. (Mylna więc była wieść, iakoby w tym mundurze umarł.) Natłók, ciekawych widzenia go, był wczoraj w wieczor i dziś rano niezmiernie wielki. Wystawa ciała nie będzie trwać długo; gorące klima nie dopuszcza tego; robią z wielkim pospiechem trumnę ołowianą, która śmiertelne szczątki tego nadzwyczajnego męża na zawsze pokryje. Rozkazaż dzienny opiewa, iż z najwyższemi zaszczytami wojskowemi pochowanym zostanie. Już od nieiakięgo czasu obratzył miejsce wiecznego spoczynku dla siebie i wymienił go także w testamencie, na przypadek, gdyby go na wyspie chować miano. Miejsce to jest niedaleko Longwoodu, blisko małego zdroju, z którego zawsze pił wodę, i gdzie od nieiakięgo czasu

niele ma swoją zasadę, odczytaliśmy w dykcyjonarzu wiadomości lekarskich (*Dictionnaire des sciences medicales*) artykuł przez Baylego i Cayol lekarzy, bardzo uczenie nłożony, pod napisem: „Cancer.“ Przekonałiśmy się z niego, że dziedziczność tey choroby wielu lekarzy zaprzecza, lecz wielu także najmocniey utrzymuje. Podług tego nie można raportom Angielskim przypisać niedorzeczności. Artykuł pomieniony, oświecił nas także, iż wpływ klimatu, nie należy do zwyczajnych przyczyn raka żołądkowego; najgłówniejszemi są te: 1) ciągle i wielkie umartwienie, 2) nadużywanie gorących napoiów, lecz te przyczyny nayeężsiej, tylko rozwijają chorobę wrodzoną organiczną, „poruszenia umysłu moralne, mówią powyżrzeczeni lekarze, należą do przyczyn przyspieszających sumtnej koniec tey choroby. — Związek tey choroby z puchliną, jest także iedno z nayniebezpieczniejszych symptomatow.“ Widziemy więc iż klima Wyspy S. Heleny, które jest zdrowe, nie skróciło hynymniczy życia Buonapartemu. Zgryzota, która zapewne przyspieszyła rozwinięcie się choroby, nieodłączną była od nieszczęsnego położenia jego, w które go wprowadził.

*) Dziennik rospraw (*Journal de debats*) z d. 12. b. m. zawiera o chorobie Buonapartego eo następuje: „Gazeta Londyńska poranna (*Morning Chronicle*) wznieca wątpliwości względem choroby, która była Buonapartego śmierci przyczyną. „Czyli też kiedy słyszał kto (mowi ten dziennik uczoney) o dziedzicznym raku żołądkowym? Iestże aby ieden lekarz, któryby podpisać się chciał na to, iż bywa rak żołądkowy dziedzicznym? „*Morning Chronicle* zasada się potem na minemanem zarozumieniu tych, którzy układali urzędowy raport o śmierci Buonapartego, aby stąd uczynić winosek, że wyraz „dziedziczny“ dodali, dla zabezpieczenia zarzutowi, któryby niemieszkoło zadać Rządowi Angielskiemu, iakoby się stał przyczyną śmierci sławnęgo więźnia, trzymając go w miejscu tak niezdrowem. Ciekawi, iak da-lece twierdzenie gazety *Morning - Chro-*

często zwykł sніadać w cieniu dwóch wierzb, sięgających gałęziami ponad tryskającą wodę. Droga do tego miejsca jest przykra; dodano więc kopników, którzy ją naprawić mają. Napoleon znał doskonale chorobę swoją i opisywał ją nieraz w kole swoich przyjaciół, lecz nie mógł o tem przekonać lekarzy. Od samego początku tej choroby swojej pisał dziennik zawierający symptomata iey i kolejne zmiany; dziennik ten prowadził jeszcze na dwa dni przed śmiercią. — Choć list ten. (przydają niektóre dzienniki Angielskie) pisany był na Wyspie S. Heleny przez Oficera, który mógł lepszą & wszystkim mieć wiadomość, niż ktokolwiek inny, przecież niektórzy wątpią, iż Sir Hudson Lowe, po udzieleney Admiratowi Cockburn wyrażney instrukcyi z d. 30. Lipca 1815 mógł spowodowanym zostać do postania zwłokow Napoleona do Europy. Ztemwszystkiem Instrukcyia ta była zapewne iedyne tymczasow a w każdym razie dawniejszą od konwencyi podpisaney w Paryżu d. 2. Sierpnia 1815 a między Anglią i Austryją względem uwiecznienia Napoleona zawartej. — List z Plymouthu z d. 5. Lipca donosi, że okręt wojenny Dromedar zawinął tam z Wyspy S. Heleny. Ma 84. pułk piechoty na pokładzie, który pociągnie bezzwłocznie na koronacyą do Londynu. Oficerowie opowiadają, iż ciało Napoleona sprowadzone będzie zawsze do Europy, dla sprawdzenia tożsamości. Jenerał Bertrand z Matżonką, Hrabia Montholon i inni przybędą na okręcie Wielbłąd (Camel) do Anglii Kapitan Marryat, odmalował Napoleona po śmierci i to z wielkiem, podobieństwem.

(*Dalszy ciąg nastąpi*).

Wiadomości Warszawskie. *)

(*Dnia 8. Lipca.*) Już kilkanaście młodych Panien w krótkim czasie żyć przestało z przyczyny, iż po ciągłym tańcu albo wyszły na chłodne powietrze, albo nagle lodów, lub innych napoiów użyć im dopuszczono. Smutny ten przykład powinien wzbudzać większą bacność Rodziców i Opiekunów.

Od 15. bieżącego miesiąca, zacznie wychodzić w Warszawie nowe pismo periodyczne *Astrea*, czyli pamiętnik Narodowy rozmaitym rzeczom poświęcony.

(*D. 9. Lipca.*) Doszły tu dwie następujące wiadomości z Woiewództw:

W lasach obwodu Kujawskiego, nad granicą Pruską, dostrzeżoną została banda Łotrów. Przejorne starania władz policyynnych i żandarmerii, przy pomocy gmin przyległych sprawiły, iż sześciu mężczyzn, oraz dwie kobiety z teyże bandy ujęto, a tym sposobem bezpieczeństwo i spokoyność publiczna zapewniona.

W Woiewództwie Augustowskiem z lasów przyległych wsi Gib wypadło dwoje wściekłych wilków, samiec i samica; a spotkawszy dwie nadchodzące do lasu kobiety, prawie śmiertelnie je pokaleczyły. Wilczyca opuściwszy te nieszczęśliwe niewiasty wpadła na idącego Marcinkiewicza a dimisyionowanego żołnierza Woysk Polskich, który lubo już uszkodzony, schwycił ją i był tyle przytomnym i silnym, iż ją zatrzymał aż do nadejścia ludzi, którzy mu do zabicia wściekłego zwierza pomogli. Odwaga tego dawnego żołnierza ochroniła wielu od nieochybnego niebezpieczeństwa. Słychać iż zostanie przyzwoicie wynagrodzonym.

(*D. 10. Lipca.*) Dawniej po wszystkich znaczniejszych miastach Polskich a szczególniej w Krakowie były Towarzystwa strzeleckie, zwane kurkowe. Miały swoje ustawy częstokroć potwierdzane nawet przez Królów. Członki tych towarzystw ćwiczyły się w strzelaniu do tarczy, a najtrafniejszy strzelec zawyczay był na rok ogłaszany Królem kurkowym, odbierał rozmaite oznaki honorowe, a niektórzy z nich bywali uwolnieni od podatków i mieli oddzielne przywileia. Częstokroć długa wprawa w towarzystwie kurkowym, dostarczała bitnych wojowników. Czas wszystko zmienia, dawne zwyczaje ustępują miejsca nowym; iednak i teraz miło wspomnieć o wszystkich czem się zatrudniali często nieszczęśliwi lecz zawsze waleczni nasi przodkowie. Pan Góbel utrzymujący obszerny ogród na Czystym za Wolskimi rogatkami, urządził strzelnicę, gdzie już od dwóch lat lubownicy tej zabawy, podług pewnych przepisów strzelali do tarczy. W tym roku od 16. b. m. rozpocznie się nowy kurs teyże zabawy. Opisanie porządku i sposobu w jakim się to strzelanie odbywać będzie, znajdzie się na miejscu. Prenumerata kosztuje złotych 18. Są rozmaite przecznczone nadgrody dla traflających do celu. W zeszłym roku między nagrodami był starożytny rzadkiy piękności puhar, i na ten rok lubownicy już złożyli rozmaite fanty służące na premia. Niezaniel-

*) Z Kuryera Warszawskiego.

bamy donosić tak o zasługujących na tegoroczne nagrody, jako też o szczegółach tej zabawy. W tymże ogrodzie dostać można wszelkich trunków, i wieczerzy.

(D. 11. Lipca.) W krótko założonym będzie przy ulicy Marszałkowskiej nowy szpital dla 100 osob wyznania Mojżeszowego. Plac już jest kupionym. Koszt na zakupienie placu i całej budowy zastąpi dobrowolna składka przez tutejszych Izraelitów zbierana. Jeden z tegoż wyznania ofiarował cegły 100,000 z warunkiem aby szpital jeszcze w bieżącym roku został zaczętym.

(D. 12. Lipca.) Jan Gotfryd Schätler od niejakiego czasu z Saxonii do Warszawy przybyły, założył małą rękodzielnię tkactwa, różnych bawełnianych materii, szczególniej zaś celuie w wyrabianiu nowego gatunku kieszek, czyli raczej węzów kupnianych, służących do sikawek pożarowych na miejscu dotąd używanych skorzanych, nad które są trwalsze, wody bynajmniej nieprzepuszczają, są giętkie, od gorąca się niepadają i do naprawy są łatwe. Służą także w browarach do spuszczenia piwa do kadz, lub do beczek; różney mogą być grubości, podług której cena ich jest od 4. do 6. złotych za łokieć. Mieszka na podwalu pod liczbą 501. na tyle.

Jak jest niebezpieczna zostawiać same dzieci, nowy dowiódł przykład. Onegdaj w domu na ulicy S. Jańskiej zostawiony sam trzyletni chłopczyk, napił się witryolu i w półtorej godziny skonał.

Dnia 8. b. m. we wsi Osowy w obwodzie Radzyńskim piorun zabił pracującego w polu blisko 70 letniego rolnika, i przy nim dwa woły. Ze wszystkich stron wiadomości dochodzą o nawalnych deszczach i gradach.

(D. 13. Lipca.) Lipiec terazniejszy zdaje się być Październikiem, trzeba dla chłodnych poranków i wieczorów, dla ustawicznej sloty w płaszczach chodzić. Zniwa doznają opóźnienia a siano coraz bardziej jest droższem. Ci, którzy utrzymują ogrody spacerowe, znaczne poniesli straty i namiot przy kaskadzie Marymontskiej już zwiniętym został.

Do rzędu wznoszących się rękodzielnai królowych, należy papiernia założona od roku w mieście Warszawie przez Obywatela tutejszego JP. Fryderyka Neumana w własney jego Possessyi pod liczbą 2060. przy ulicy Zieloney. Zasługnie ona z tego względu, na szczególniejszą uwagę, iż z niezdatnego drukowanego i za pisanego papieru, wyrabia w

różnych gatunkach i formatach piękny papier! — Wody inney nie posiada, nad iedną studnię. Od pomienionego początkowego założenia, wyrobiła ta rękodzielnia przeszło 300. Ryz papieru. Do wydrukowania znanego Romansu Leiba i Siore, ryz 60. z tej papierni użytymi zostały.

W Obwodzie Łęczyckim następujący wydarzył się przypadek. Wasilewski i Lesner przydani Komornikowi; w pomoc do exekucyi Sądowego wyroku, na miejscu czynności skłócili się pomiędzy sobą tak dalece, że rozjątrzony Wasilewski przebić chciał towarzysza swojego, uszedłszy Lesner wymierzonego nań razu, zapalony chęcią zemsty, w teyże chwili nabił broni swoie i na miejscu trupem położył Wasilewskiego. Po dokonanej zbrodni, lękając się przestępca sprawiedliwości zasłużoney kary, samobójstwem skrócił czas, który go jeszcze od niej przedzielał.

We wsi Bulkowie o pół trzeci mili od Płońska złodzieie napadli na mieszkanie Xiędza Bobra proboszcza, i jego brata Julianowi Bobr, który chciał ich łapać, nożem odebrali życie. Łotry ratowali się ucieczką, iedyny ślad po nich jest zostawiona wetniana szlafmyca, pas czarny, szarawary i kapelusz.

(D. 15. Lipca.) Woiciech Hubicki Burmistrz miasta Mord w Obwodzie Siedleckim leżącego, pozbawiony został życia wystrzałem z pistoletu czyli też inney jakiey broni, w nocy z dnia 11. na 12. bieżącego Mca. Zbrodzień, który się tego czynu dopuścił dotąd niewiadomy.

(D. 17. Lipca.) W skutku urzędzeń policyynnych odbywanę bywają po Woiewództwach w oznaczonych czasach obławy, celem wysledzenia włóczegów i drapieżnego zwierzaja: te użyteczne przepisy z wszelką władz starannością wykonywane niemało się przykładają do spokojności osób i majątków obywatelskich, tudzież zachowują w bezpieczeństwie trzody rolnicze. Szczególniej bacność jest zwróconą na wytepienie wilków tyle w naszym kraju szkodliwych.

Przychód Teatrów Paryżkich.

W miesiacu Czerwcu r. b. wpłynęło do kassy teatru Francuzkiego pierwszego (*Theatre-français*) 35,866 franków; teatru *Opera comique* 49,033 frank. Teatru *Theatre-français* drugiego, 25,665 frank. teatru *The-*

au royal Italien 51505 frank. w Vaudeville 19,794 fr. w Gymnase dramatique 57141 frank. w Theatre des varietes, 48431 fr. w De la gaité 27084 fr. w l'Ambigu comique 22202 fr. w De la porte St. Martin 33911 fr. w Panorama dramatique 19,407 fr. Ogółem wpłynęło do kas teatralnych jednego miesiąca 368,539 franków. Gdy ten przychód z miesiąca letniego, (co jest bardzo umiarkowanie) poczytamy za średni przychód miesięczny roku całego, więc ciekawa widowisk Publiczność Paryżka płaci do roku najmniej 4,434,468 franków za to ukontentowanie, aby mogła śmiać się lub płakać. Przychód z wielkiej opery i wielu innych pomniejszych teatrów i jest w to policzony.

Lepszy gatunek cegły.

We Francyi robiono niedawno cegły z gliny tłuczoney, które w dobroci celować mają nad inne. Pan Boudier, kazał glinę kłaść do form i ciężkiem drzewem mocno ją ubijać, potem z formy wymować i przez piętnaście dni suszyć, nareście takową znowu do form wkładać, mocno ubijać i znowu przez sześć miesięcy na wolnym powietrzu wysuszać. Takich cegieł użył do wymurowania wewnętrznych ścian pieca, który jest mocniejszy, trwalszy i lepiej ogrzewający. Ban Mollerat użył prassy hydrauliczney do robienia kamieni sztucznych, czyli cegieł palonych. Używa on gliny suchey, tłuczoney, stłacza ją silnie mocą tej prassy i takiej lub paloney (która nierównie jest jeszcze lepsza) używa do murowania. Tym sposobem robić można kamienie o 1200 calach sześciobocznych; są one gładkie mocne i mają ostre rogi.

Budowa gościńców.

Pan Cambers, w Anglii zyskał przywilej (28. Marca 1820) na ulepszenie materyałów do budowania gościńców. Tam gdzie nie ma kamieni, robi je z gliny i wypala je przy samym gościńcu w piecach umyślnie na to wystawionych (jak się to już w Hollandyi i dzieje) i temi gościńce bruknie.

B a y k i.

Dwa zwierciadła.

Rozyna dwa zwierciadła miała w swym pokoju. Lecz używała tylko jednego do stroju, Drugie leżało w kącie zaniedbane wcale. I kiedy nad nieszczęściem rozwodziła żalę, Rzekło pierwsze: »W niełasce długiegoś iedynie
Ze tak iak ja, nieumiesz pochlebiać Rozyuie«.

Dwa orzechy.

Raz mędrzec dwa orzechy położył na wodzie. Pusty został na wierzchu, pełny ugrzął w spodzie.
»Tak się dzieje na świecie« rzekł do towarzyszy —
»Głupich pchają do góry, a mądry w zaciszy.«

B a ń k i.

Dwie bańki z mydła razem w powietrzu latały.
Rzekła pierwsza do drugiej: »Twój pobyt nietrwały
»Ale co ja toin w podział nieśmiertelność wzięta«.
To powiedziawszy — Zginęła.

Indyk, Paw i Kura.

Indyk z pawiem choźili razem po ogrodzie.
Rzecz indyk: »Ogony błyszczące nie w mo-dzie
Ot wiesz co, wszystkie sobie powyrwywają pióra«
Słyszac tę ich rozmowę zawołała kura:
»Tę indyka powieścią iam nieomamiona
»Gani twój, bo sam niema ładnego ogona«.

St. -Jasz...ki.